

KOMISJA EUROPEJSKA

DYREKCJA GENERALNA DS. STABILNOŚCI FINANSOWEJ, USŁUG FINANSOWYCH I UNII RYNKÓW KAPITAŁOWYCH

Bruksela, 14 lipca 2020 r.
REV1 – zastępuje zawiadomienie z dnia
27 kwietnia 2018 r.

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRZEPISY UE W DZIEDZINIE INSTYTUCJI PRACOWNICZYCH PROGRAMÓW EMERYTALNYCH

Dnia 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej i stało się „państwem trzecim”¹. Umowa o wystąpieniu² określa okres przejściowy, który kończy się dnia 31 grudnia 2020 r. Do tego czasu prawo Unii stosuje się w całości do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium³.

W okresie przejściowym UE i Zjednoczone Królestwo będą prowadziły negocjacje w sprawie porozumienia dotyczącego nowego partnerstwa. Nie jest jednak pewne, czy takie porozumienie zostanie zawarte i czy wejdzie w życie z końcem okresu przejściowego. W każdym razie taka umowa tworzyłaby stosunek, który będzie bardzo odmienny od udziału Zjednoczonego Królestwa w rynku wewnętrznym⁴.

Ponadto po zakończeniu okresu przejściowego Zjednoczone Królestwo będzie państwem trzecim, jeżeli chodzi o wdrażanie i stosowanie prawa UE w państwach członkowskich.

Dlatego też wszystkim zainteresowanym stronom, a w szczególności podmiotom gospodarczym, przypomina się o konsekwencjach końca okresu przejściowego dla ich działalności.

Porady dla zainteresowanych stron:

W świetle niniejszego zawiadomienia instytucjom pracowniczych programów emerytalnych (IORP) zaleca się, aby dokonały oceny skutków zakończenia okresu przejściowego, należycie informowały swoich uczestników i beneficjentów z UE i w stosownym czasie podjęły odpowiednie działania, które mogą obejmować przeniesienie

¹ Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem UE.

² Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7 („umowa o wystąpieniu”).

³ Z zastrzeżeniem niektórych wyjątków przewidzianych w art. 127 umowy o wystąpieniu, z których żaden nie jest istotny w kontekście niniejszego zawiadomienia.

⁴ W szczególności umowa o wolnym handlu nie przewiduje takich zasad rynku wewnętrznego (w obszarze towarów i usług), jak zasada wzajemnego uznawania.

działalności do UE.

Proszę zauważyć: Niniejsze zawiadomienie nie dotyczy

- przepisów UE dotyczących kolizji ustawodawstw i jurysdykcji („współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych”);
- unijnego prawa spółek;
- przepisów UE dotyczących ochrony danych osobowych.

W odniesieniu do tych kwestii przygotowywane są lub już zostały opublikowane inne powiadomienia⁵.

Po zakończeniu okresu przejściowego dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami⁶ nie będzie już miała zastosowania do Zjednoczonego Królestwa. Wiąże się to w szczególności z następującymi konsekwencjami:

- Po zakończeniu okresu przejściowego instytucje pracowniczych programów emerytalnych (IORP), które zostały zarejestrowane lub otrzymały zezwolenie w Zjednoczonym Królestwie, nie będą już korzystać z rejestracji lub zezwolenia na podstawie dyrektywy (UE) 2016/2341⁷ w odniesieniu do świadczenia usług w Unii i będą traktowane jak przedsiębiorstwa z państw trzecich, do których dyrektywa (UE) 2016/2341 nie ma zastosowania. Oznacza to, że po zakończeniu okresu przejściowego te IORP nie będą już mogły prowadzić działalności na podstawie swojej aktualnej rejestracji lub zezwolenia jako IORP na rzecz uczestników lub beneficjentów, których związek z instytucją finansującą podlega przepisom prawa socjalnego i prawa pracy odnoszącym się do pracowniczych programów emerytalnych obowiązującym w państwie członkowskim UE (zwanym dalej „uczestnikami i beneficjentami z UE”). Aktywa będą znajdować się w Zjednoczonym Królestwie, a dostęp uczestników i beneficjentów do ich aktywów będzie regulowało prawo krajowe obowiązujące w Zjednoczonym Królestwie.
- Po zakończeniu okresu przejściowego IORP, które zostały zarejestrowane lub otrzymały zezwolenie w Zjednoczonym Królestwie, będą musiały przestrzegać, w odniesieniu do prowadzenia działalności związanej z uczestnikami i beneficjentami z UE, przepisów przyjmującego państwa członkowskiego mających zastosowanie do działalności IORP, które zostały zarejestrowane lub otrzymały zezwolenie w państwie trzecim. Przepisy te mogą wymagać uzyskania rejestracji lub zezwolenia od właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z mającymi

⁵ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_pl.

⁶ Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37.

⁷ Art. 9, 11 i 12 dyrektywy (UE) 2016/2341.

zastosowanie przepisami krajowymi. Taka rejestracja lub zezwolenie nie przyznają jednak prawa do prowadzenia działalności we wszystkich państwach członkowskich UE, a ich obowiązywanie jest ograniczone do państwa członkowskiego, które przeprowadziło rejestrację lub udzieliło zezwolenia.

- Przed zakończeniem okresu przejściowego IORP, które zostały zarejestrowane lub otrzymały zezwolenie w Zjednoczonym Królestwie i które prowadzą działalność transgraniczną w UE, zaleca się, aby skontaktowały się z właściwymi organami w odnośnych przyjmujących państwach członkowskich UE w celu określenia, czy i na jakich warunkach mogą uzyskać zezwolenie na kontynuowanie swojej działalności zgodnie z przepisami krajowymi w danym państwie członkowskim. W zależności od odpowiedzi IORP ze Zjednoczonego Królestwa mogą być zmuszone do podjęcia następujących kroków:
 - Jeżeli kontynuowanie działalności transgranicznej nie jest możliwe w określonym państwie członkowskim, IORP ze Zjednoczonego Królestwa mogą zdecydować o przeniesieniu swojego portfela związanego z uczestnikami i beneficjentami z UE do przyjmującej IORP, która została zarejestrowana lub otrzymała zezwolenie w UE, aby zagwarantować dalsze objęcie tych uczestników i beneficjentów unijnymi ramami dotyczącymi IORP. W art. 12 dyrektywy (UE) 2016/2341, której transpozycja do prawa krajowego przez państwa członkowskie miała zostać dokonana najpóźniej do dnia 13 stycznia 2019 r., określono procedurę przeniesienia. Jeżeli przeniesienie nie zostanie przeprowadzone do końca okresu przejściowego, IORP ze Zjednoczonego Królestwa nie będą już mogły obsługiwać programów emerytalnych swoich uczestników i beneficjentów z UE, a konsekwencje dla tych uczestników i beneficjentów opisano powyżej.
 - Jeżeli dane państwo członkowskie zezwoli na kontynuowanie działalności transgranicznej zgodnie ze swoim prawem krajowym, IORP ze Zjednoczonego Królestwa będą musiały zdecydować, czy prowadzić dalej działalność w oparciu o te przepisy czy też przenieść portfel.
- Institucjom finansującym mającym siedzibę w UE i wpłacającym składki do IORP, która została zarejestrowana lub otrzymała zezwolenie w Zjednoczonym Królestwie, zaleca się przeprowadzenie oceny warunków dalszego oferowania odpowiednich programów emerytalnych na podstawie prawa krajowego państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę. W każdym razie po zakończeniu okresu przejściowego takie programy emerytalne nie będą już korzystać z ram prawnych ustanowionych w dyrektywie (UE) 2016/2341. Jeżeli przyjmujące państwo członkowskie nie udzieli zezwolenia na kontynuowanie działalności transgranicznej przez daną IORP ze Zjednoczonego Królestwa, instytucje finansujące będą musiały dopilnować, aby dany program emerytalny został przeniesiony do IORP posiadającej siedzibę lub zarejestrowanej w UE. Institucje finansujące mające siedzibę w Zjednoczonym Królestwie i wpłacające składki do IORP, która została zarejestrowana lub otrzymała zezwolenie w UE, w odniesieniu do programu emerytalnego dla uczestników lub beneficjentów, których związek z instytucją finansującą podlega przepisom prawa

socjalnego i prawa pracy obowiązującym w UE, będą mogły nadal to robić zgodnie z prawem UE⁸ oraz podlegać przepisom dyrektywy (UE) 2016/2341.

- Po zakończeniu okresu przejściowego uczestnicy i beneficjenci, których związek z instytucją finansującą IORP z UE podlega przepisom prawa socjalnego i prawa pracy Zjednoczonego Królestwa odnoszącym się do pracowniczych programów emerytalnych („uczestnicy i beneficjenci ze Zjednoczonego Królestwa”)⁹ nie będą już korzystać z ram prawnych ustanowionych w dyrektywie (UE) 2016/2341, nawet jeżeli IORP została zarejestrowana lub otrzymała zezwolenie w UE¹⁰. Kwestia tego, czy i na podstawie jakich ram prawnych IORP z UE może świadczyć usługi na rzecz uczestników i beneficjentów w państwie trzecim, musi zostać oceniona w świetle przepisów krajowych mających zastosowanie do tej IORP.
- Ciągłość świadczenia usług: Utrata rejestracji lub zezwolenia w UE może również wpłynąć na zdolność IORP, które zostały zarejestrowane lub otrzymały zezwolenie w Zjednoczonym Królestwie, do dalszego wywiązywania się z określonych zobowiązań i prowadzenia określonej działalności, a także na ich zdolność do zapewniania ciągłości usług w odniesieniu do umów zawartych przed zakończeniem okresu przejściowego¹¹. IORP, instytucjom finansującym IORP i innym zainteresowanym stronom zaleca się przeprowadzenie oceny wpływu zakończenia okresu przejściowego na ich działalność i ustalenia umowne, a także zidentyfikowanie i ograniczenie ryzyka nieprzestrzegania przepisów we współpracy z właściwymi krajowymi organami nadzoru i Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA).
- Zgodnie z art. 37 ust. 3 dyrektywy (UE) 2016/2341 uczestnicy i beneficjenci muszą otrzymywać w rozsądnym terminie wszelkie istotne informacje dotyczące zmian w zasadach programu emerytalnego. Obejmują one informacje na temat wpływu zakończenia okresu przejściowego na ich prawa i świadczenie usług IORP, ponieważ może to spowodować zmiany w zasadach ich programu emerytalnego.

Ogólne informacje dotyczące działalności IORP można znaleźć na stronie internetowej Komisji dotyczącej ubezpieczeń i emerytur (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/insurance-and-pensions_en). W razie potrzeby na stronie tej będą zamieszczane dodatkowe informacje.

⁸ W art. 6 pkt 3 dyrektywy (UE) 2016/2341 nie wskazano konkretnego miejsca siedziby instytucji finansującej.

⁹ Uczestnicy i beneficjenci ze Zjednoczonego Królestwa mogą mieszkać w Zjednoczonym Królestwie lub w UE.

¹⁰ Zob. art. 6 pkt 19 dyrektywy (UE) 2016/2341 w odniesieniu do definicji działalności transgranicznej.

¹¹ Dyrektywa (UE) 2016/2341 nie zawiera przepisów szczegółowych dotyczących sposobów zapewnienia dalszego obowiązywania umów. Kwestia ta jest regulowana zatem przez prawo krajowe przyjmujące państwa członkowskie.

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Stabilności Finansowej, Usług Finansowych i Unii Rynków
Kapitałowych